

In gesprek met
de maestro!

**Alexis
Artavanis**

C.M.V. de **ÉÉN**
DRACHT
wezep

Sinds kort heeft muziekvereniging De Eendracht een nieuwe dirigent. We stellen hem graag aan u voor! Hoe kan dat beter, dan in de vorm van een interview.

Alexis, kun je kort wat over jezelf vertellen?

Mijn naam is Alexis en ik kom oorspronkelijk uit Corfu, Griekenland. Nu woon ik in Utrecht met mijn zoon Errikos (11 maanden) en mijn vrouw, Katerina. Zij is muziektherapeut. Ik ben altijd enorm trots op hen. Zij zijn mijn bron van energie. Corfu is een erg muzikaal eiland met onder andere 16 harmonieorkesten. Mijn opa was een percussionist en speelde Flügelhorn. Hij was dan ook een voorbeeld voor mij. Ik heb gestudeerd in Griekenland, Italië en Nederland. In 2019 ben ik voor het eerst naar Nederland gekomen voor de opleiding dirigent aan het Koninklijk Conservatorium.

Je hebt een bachelor in Trombone. Waarom de trombone?

Dat is een grappig verhaal! Dit werd vroeger voor mij bepaald, ik wilde liever net als mijn opa percussie spelen. Maar er werd voor mij besloten dat ik trombone zou spelen, een instrument die ik eigenlijk ook niet kende. Uiteindelijk ben ik wel heel blij met deze keuze. Op Corfu zijn de muzieklessen gratis, waardoor het ook veel laagdrempeliger is om te starten en eigenlijk start iedereen met muzieklessen. De oudere inwoners leren het aan de jeugd, om op die manier ook tradities in stand te houden. Je kunt het zien als vrijwilligerswerk, mensen geven de lessen omdat ze het echt leuk vinden.

Wat verschilt het dirigeren in Nederland met Griekenland?

Ik spreek liever over de overeenkomsten. Een overeenkomst die ik merk is dat overal waar muziek is, het voelt als één grote familie. Iedereen maakt plezier met elkaar en heeft het naar zijn zin. Muziek is als een taal die de hele wereld begrijpt. Als ik toch iets moet noemen waar Nederland met Corfu in verschilt, is dat je op Corfu niet alleen de dirigent bent, maar ook alles daaromheen regelt. Het is daarom eigenlijk gewoon om niet meer dan één orkest onder je hoede te nemen. Op Corfu heb ik uiteindelijk voor drie orkesten gestaan, hier in Nederland sta ik momenteel voor twee A-orkesten en voor één jeugdorkest.

“Overal waar muziek is, voelt het als één grote familie”

Voor sommige landen is muziek maken echt religie. De cultuur van een land bepaalt dan ook hoe het muziek maken eruit ziet.

Wat betekent muziek voor jou en hoe uit zich dat in dirigeren?

Het voelt als een soort religie, wat voor mij niet is uit te drukken in bepaalde woorden. Het is een gevoel, ik voel mij volledig. Ik zal niet snel zeggen dat het mijn leven is, want daar hoort veel meer bij, zoals mijn zoon en mijn vrouw. Als dirigent werk je met een soort muzikale Bijbel, de partituur. Die omschrijft wat de muziek is en met mijn invulling probeer ik daar muzikaliteit aan te geven. Ik vind muzikaliteit het belangrijkste in een orkest. Iedereen kan noten leren spelen, maar als de muzikaliteit ontbreekt, dan mist er iets voor mij. Ik zie het als mijn taak om daaraan bij te dragen.

Is er iets dat je graag zou willen bereiken in de muziek?

Ik wil heel graag dat mijn muzikanten blij zijn, dan ben ik ook blij. Als ik energie voel vanuit het orkest, krijg ik hier ook heel veel energie van, dat mij vervolgens ook weer motiveert. Voor mij gaat het niet om punten halen op een concours of iets dergelijks, maar puur om het plezier die het samen muziek maken brengt.

Tot slotte wil je de muzikanten inspireren?

Ik praat graag in metaforen. Ik refereer aan iets wat iedereen kent, dat verduidelijkt wat ik bedoel. Ik wil de leden deel laten uitmaken van een verhaal, waarin ieder zijn eigen inbreng heeft.